

РЕШЕНИЕ

№ 7098

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 14.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5319** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено по реда на чл. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител.

Делото е образувано по предявена от А. М. М. искова молба, против НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА, за обезщетяване на имуществени вреди, на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, в размер на 13 892, 89 лева (предвид направеното/допуснато от Съда) изменение цената на иска), за шестмесечен период от 04.02.2021 г. (датата, посочена в отменената заповед като начална за прекратяване правоотношението), до 04.08.2021 г.

В съдебно заседание упълномощеният адвокат: поддържа исковата молба и молбата (л. 296 от делото) за изменение цената на иска; представя оригинали на трудова и служебна книжка, фото-копия от които са налични в делото; представя и справка от НАП за осигуряване, служебна бележка от МЗ; претендира възстановяване на платеното възнаграждение за адвокат.

Ответникът – Национална здравноосигурителна каса, посредством двама юридиконсулти, с писмен отговор (л. 262 от делото) и в съдебно заседание не заявяват оспорване на исковата молба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата претенция.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и

приетите по делото писмени доказателства, намира за безспорно установено от фактическа страна следното.

А. М. М. е заемал по служебно правоотношение в НЗОК длъжността „длъжностно лице по защита на личните данни“, от която е уволнен със Заповед № 45/03.02.2021 г. на управителя, на основание чл. 107, ал. 2 от Закона за държавния служител. Заповедта за прекратяване правоотношението е отменена с влязло в законна сила на 15.07.2022 г. Решение № 6524/09.11.2021 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 1624/2021 г.

От представените заверени преписи на писмени доказателства се установява още, че: по време на шестмесечния период на исковата претенция (04.02.2021 г. – 04.08.2021 г.) А. М. М. е работил по служебно правоотношение в Министерство на здравеопазването общо 1 (един) месец и 17 дни, считано от 24.06.2021 г., до 10.08.2021 г.– обстоятелство, което Съдът приема за доказано от представените: фотокопия на служебна и трудова книжка; справка от НАП; служебна бележка от МЗ, неоспорени от страна на ответника. Размерът на основната заплата за определяне размера на обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСЛ е 2 828 лева месечно и този размер не се оспорва от страните. Страните не оспорват също, че за м. 02.2021 г. ищецът е получил възнаграждение за три работни дни, в размер на 424 лева. Не е спорно също (предвид направеното уточнение на исковия период и времето, през което ищецът е заемал държавна служба в МЗ), че с оглед разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗДСЛ. размерът на дължимото обезщетение за шест месеца е общо 13 892, 89 лева. Сумата е сбор от следните стойности: за м. 02.2021 г. – 2 395, 80 лева; за м. 03.2021 г. – 2 828 лева; за м. 04.2021 г. – 2 828 лева; за м. 05.2021 г. – 2 828 лева; за м. 06.2021 г. – 2 328 лева, предвид назначаването в МЗ на 24.06.2021 г.; за м. 07.2021 г. – 628 лева (разликата между основната заплата в НЗОК, минус 2 200 лева – заплата, която е получил от МЗ; за м. 08.2021 г. (до 03.08.2021 г.) – 57, 09 лева.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки така установените факти и обстоятелства, приема от правна страна следното.

Исковата молба, така както е дефинирана по - горе е процесуално допустима за разглеждане, относно претенцията за обезщетение, на основание чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 ЗДСЛ. за период от шест месеца – времето, през което А. М. М. не е заемал държавната служба в НЗОК, поради незаконосъобразното му уволнение със Заповед № 45/03.02.2021 г. (отменена), а именно: 04.02.2021 г. (датата, посочена в отменената заповед като начална за прекратяване правоотношението), до 04.08.2021 г. Исковата молба е основателна.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗДСЛ. установява правото на държавен служител, заповедта за прекратяване служебното правоотношение с който бъде отменена от Съда, да получи обезщетение, в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Основната заплата, по смисъла на чл. 104, ал. 1, изр. първо и чл. 67, ал. 1 ЗДСЛ. се явява всъщност сумата от 2 828 лева. Изчисленото по този начин, в съответствие с нормата на чл. 104, ал. 1 ЗДСЛ. обезщетението, което ответникът дължи на ищеца за „цялото време, през което не е заемал държавна служба, но за не повече от 6 месеца“ и отчитайки разликите между заплата от НЗОК и по – ниския размер на заплата от МЗ, е в размер на общо 13 892, 89 лева – точно, колкото се претендира от ищеца. От

страна на ответника не е направено възражение, съответно – не са представени доказателства за намаляване на претендираната с исковата молба сума, с получено преди това, на основание чл. 106, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗДСл. обезщетение. С оглед на това Съдът определя дължимото от ответника обезщетение по чл. 104, ал. 1, изр. първо ЗДСл. на 13 892, 89 лева. Върху така определения размер ответникът дължи и заплащане на законните лихви. Определянето на лихви върху обезщетение не е уредено в ЗДСл., поради което за процесния случай са приложими нормите на чл. 86 от Закона за задълженията и договорите. Както вече се каза, заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е отменена от Съда като незаконосъобразна, с влязло в законна сила на 15.07.2022 г. решение и това е денят, от който длъжникът НЗОК, при положение, че не е погасил доброволно задължението си е изпаднал в забава. В същия смисъл е и т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ВКС, по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК. Законните лихви върху обезщетението следва да бъдат начислявани, считано от 15.07.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

Уважаването на исковата молба поражда за ответника и задължението (чл. 143, ал. 1 АПК) да възстанови на ищеца разносните за водене на делото, които всъщност представляват заплатено на адвоката възнаграждение от 1 000 лева.

Водим от горните мотиви Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА да заплати на А. М. М. – ЕГН: [ЕГН] сумата от 13 892, 89 лв. (тринадесет хиляди, осемстотин и деветдесет и два лева, и 89 ст.), на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, представляваща обезщетение за имуществени вреди, за времето от шест месеца, през което не е заемала държавна служба, в резултат на отменена като незаконосъобразна Заповед № 45/03.02.2021 г. издадена от управителя на НЗОК, заедно със законните лихви върху тази сума, считано от 15.07.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА да възстанови на А. М. М. – ЕГН: [ЕГН] заплатеното възнаграждение за адвокат, в размер на 1 000 лв. (хиляда лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: